

Billie Eilish, l'altre crush de la temporada

Icona del pop mil·lennista, la cantant nord-americana actua en un Palau Sant Jordi entregat

Billie Eilish al Palau Sant Jordi | Xavier Mercadé

Ahir, just ahir, quan va aparèixer el número de setembre d'Enderrock amb la **Rosalía** a la portada, va coincidir que l'altre gran *crush* de la temporada va actuar a Barcelona (a veure quan s'animen a publicar els temes que han gravat plegades). No ha estat la primera vegada que **Billie Eilish** ens ha visitat aquest any. Ja ho va fer el mes de març passat. En aquella ocasió estava previst que la nord-americana actués a La[2] de l'Apolo. Ho va acabar fent al Sant Jordi Club. Per a aquesta segona visita, el concert s'havia programat originalment al Poble Espanyol. La demanda que es va generar va fer que s'optés per traslladar-lo al palau Sant Jordi. Va ser una aposta guanyadora: es van acabar exhaurint totes les entrades. El que dèiem, un dels fenòmens de la temporada.

Eren tot just un quart de deu quan aquesta adolescent erigida en icona del pop mil·lennista: *outfit* XXXL, dues cues verdes i un protector pel genoll dret -el que es va esquinçar dues nits abans a Milà-, recolzada per un bateria i pel seu germà (i principal aliat creatiu) Finneas O'Connell als teclats i la guitarra, i envoltada d'uns recursos escènics més aviat minimalistes (una pantalla de leds i poc més), **Billie Eilish** va irrompre en escena al ritme de l'èxit "Bad Guy" provocant el deliri entre els milers de fans congregats al recinte olímpic. Brogit, més propi d'una *boy o girl band* que d'una artista de disset anys amb aspecte de seguidora rareta de **Marilyn Manson**, amb major o menor intensitat, incessant s'allargaria durant els vuitanta tres minuts que va durar el concert. El que dèiem, un fenomen.

Ara ens pot semblar una eternitat, però a **Billie Eilish** la vam descobrir fa escassament tres anys, quan va publicar els primers senzills: "Six Feet Under", "Ocean Eyes", "Bellyache"... Tenia 14 anys i instantàniament va esdevenir un dels noms a seguir. Paradigma del pop del nou mil·lenni, la proposta d'Eilish es balanceja entre l'indie rock-rap per a les masses de **Twenty One Pilots** i l'electrònica d'avantguarda de **Bjork**. Una fórmula infal·libre amb què ha modelat el primer llarg *When We All Fall Asleep, Where Do We Go?* (Universal, 2019), treball que va reproduir íntegrament en un concert que si bé no va ser antològic sí que ens va corroborar que ens trobem davant d'una de les artistes més significatives i rellevants del moment. El que dèiem, un fenomen.